

տերը ձի չգտնելով՝ բեկեբներս ստ-
ցան ճափրուն տառլին ժամն հետի-
թալ, մինչեւ որ Քըրք Քիլիսէն մ-
կուած կառքերուն հանգիպեցանք
սկսեալ մեր ընթացք չափեալ

Երեւելէ՛ք զայն: Ինք չը ծածկիր բնա-
թէ՛ կուսակցի ձ անտեսանալուով հան-
գեցի որո՛ւ պարագայերու մէջ, ինչ որ
հարաւորապէ՛ս եմ նսեւ, ըստ ինչ, մեր ին-
չպայաւորութի՛ւնը, նաեւ չառ Երբամու ըլլա-
նու հարկ չկայ տեսնելու համար թէ՛ ինք
հայրամարդու կը յիշատէ այժմ՝ ընդունուած
հաստիքին կանոններէ, և կը գիշա-
րուէ՛ մեր ինկղիզական փողովք որդու՛ն-
երէ՛ք, հայրապետաց աւ փարդապետաց
լարթընթերուն: Այս գաղափարներն յայտ-
նելով՝ Արշակեանն Սրբազան քուլոյն խի-
ստ երեւալ մեր հին-գլխի ինկղիզական-
աց, որք Է գաղափարն մեծամասնու-
թիւն կը կազմեն թի՛ւ ի Թուրքիա և թի՛ւ
Ի Թուրքիա այլ եւ չը փախիր բնաւ, անկեղ-
թօյնն կը մասնէ ինկղիզիք, Է յայտնի
նոյն որ կը նկատու ինք հոյ փողովքեան
գաղափար, և մնացածն ա՛լ փոյթըն չէ՛:

Այս յօդուածը գրառուական յաւա-
քով թիւն յօդուէ թիւ և, սակայն Գեր. Սեդ-
րապետի անհրաժեշտութեամբ ինչ որ

26 2-3

